

Nr. 2892 van het arrest

Nr. 837 Corr. Folio

Nr. 371 V 2003 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDEGEBIED VAN

vrijwillig tussenkomende partij als eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , loco meester
, beiden advocaat aan de balie van

tegen :

- 1) geboren te op , en,
- 2) geboren te op
samenwonende te

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester advocaat aan de balie van

Beklaagd van :

te op het goed gelegen gekadaastreerd
:igendom van henzelf. krachtens een akte van aankoop verleden op 1 juni 1970
door notaris

in overtreding van artikelen 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en van de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de artikelen 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

A. tussen 1 juni 1970 en 8 augustus 1974,
een chalet en bijgebouwen waaronder een tuinhuis te hebben gebouwd.

B. sedert het beëindigen van voornoemde werken, minstens sedert 8 augustus 1974 tot 1 mei 2000,
de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden.

C. tussen 1 mei 2000 en 27 juni 2002,
in overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,
de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden.

* * * * *

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 28 oktober 2003 door beide beklaagden tegen alle beschikkingen van het vonnis;
- 29 oktober 2003 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden ;

tegen een vonnis uitgesproken door de 18^e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 14 oktober 2003, dat na tegenspraak zegt:

- dat de strafvordering regelmatig is ingesteld en ontvankelijk is
- dat de strafvordering met betrekking tot tenlastelegging A vervallen is door verjaring;
- dat beklaagden worden vrijgesproken voor de tenlastelegging B;
- dat het feit van de tenlastelegging C bewezen voorkomt;
- dat de beide beklaagden uit hoofde van deze tenlastelegging C worden veroordeeld tot een geldboete van 26 euro met opdecimen gebracht op 130 euro of 10 dagen vervangende gevangenisstraf;
- bijdrage : elk 50 euro;
- vergoeding : elk 25 euro;
- kosten : elk ½ van 159,08 euro;
- dat de zaak sine die wordt uitgesteld met betrekking tot de herstellvordering;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

* * * * *

In het tussenarrest werd reeds vastgesteld dat de geviseerde constructie alleszins dateert van voor het totstandkomen van het gewestplan van april 1977 zodat de beklaagden dit weerlegbaar vermoeden kunnen inroepen.

Daartoe is, in tegenstelling tot hetgeen de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voorhoudt, geen opname van de constructie als 'vermoedelijk vergund' in het vergunningenregister van vereist.

Dergelijke opname is blijkens de tekst van de wet immers het gevolg van de rechtstechniek van het wettelijk vermoeden, niet een daaraan voorafgaande voorwaarde.

(Vgl. Cass., 13 december 2005, rolnr.)

Dit houdt in dat, in geval het wettelijk vermoeden door de overheid niet wordt weerlegd, de vermoed vergunde constructie met een regelmatig vergunde constructie wordt gelijk gesteld en de feiten van de tenlastelegging geen strafbaar karakter vertonen.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur beroept zich op twee bewijsmiddelen om het vermoeden van vergunning te ontkrachten

1) Het P.V. van vaststelling van 22 april 2002

Hierin stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat de bouwwerken werden uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en aldus in overtreding zijn met het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

In het P.V. van verhoor d.d. 27 juni 2002 verklaart beklagde onder verwijzing naar een aangehecht schrijven van 8 augustus 1974 uitgaande van het ministerie van financiën stellende dat het gemeentebestuur van hem een vergunning tot oprichting van een gebouw te (chalet) heeft verleend, dat hij wel degelijk over een bouwtoelating beschikte.

Voorts is er geen enkel concreet bewijs van de niet naleving van de, overigens niet nader gepreciseerde, stedenbouwkundige voorschriften ten tijde van het oprichten van de constructie noch ligt er enige vaststelling van overtreding dan wel ander bewijskrachtig ondersteunend stuk daterend uit de periode van of binnen redelijke termijn na het oprichten van de constructie voor.

In de gegeven omstandigheden en na afweging van de bewijsmiddelen van de betrokken beklagden en de overheid, acht het hof het P.V. van 22 april 2002 niet voldoende om het wettelijk vermoeden van vergunning te ontkrachten.

2) De beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d.
24 oktober 2005

Deze beslissing betreft meerdere constructies en is gestoeld op P.V.'s van vaststelling van 2002, hierin begrepen het sub 1) nader gespecificeerde, maar voegt hier in wezen niets aan toe.

Zij heeft bovendien geen bindend karakter, en kan zowel door de beklaagde als door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in vraag worden gesteld, hetgeen overigens het geval is van zijde van de beklaagden, die een vordering tot vernietiging van deze beslissing voor de Raad van State hebben ingeleid.

Op grond hiervan wordt het vermoeden van vergunning evenmin weerlegd.

Gelet op het voorgaande kan de beklaagden geen inbreuk ten laste gelegd worden en dringt de vrijspraak zich op voor wat betreft de feiten van de tenlasteleggingen sub B en C alsmede de afwijzing van de herstellvordering.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,
Rechtsprekend na tegenspraak;**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:

24 van de wet van 15 juni 1935;
210 en 211 van het wetboek van strafvordering;

Het tussenarrest verder uitwerkend;

Doet het bestreden vonnis teniet behoudens in zoverre het de strafvordering van de tenlastelegging sub A vervallen verklaarde en de beklaagden vrijspreekt voor de feiten van de tenlastelegging sub B en opnieuw rechtsprekend:

Spreekt de beklaagden tevens vrij voor de feiten van de tenlastelegging sub C;

Wijst de herstellvordering af;

Laat de kosten van het hoger beroep ten laste van de Staat.

Aldus gevonnist door :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

magistraten van de vijftiende kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek;

en, gezien de wettige verhindering van de uitspraak bij te wonen,
uitgesproken in openbare terechtzitting van dezelfde kamer op **3 oktober 2006**,
overeenkomstig de beschikking van de heer **Eerste Voorzitter** van 21 september 2006, en dit bij toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek;

waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,
substituut-procureur-generaal,
e.a. adjunct-griffier.